

Alles was weer vergeten tot een der bengels wat uitstak.

Zondags, na het noenmaal, zat vader op zijn bureel. Achter elkaar, volgens ouderdom, gingen de groten hun zondaggeld halen. Ik, de kleinste, stond beneden aan de trap en ieder van mijn broers lag een cent in mijn toegestoken hand. Als er een schaladeerde liep ik er achter. Dit was enkel om mij te plagen, want klein Jantje werd door allen bemind. Twee van mijn broers waren inmiddels soldaat geworden voor hun lot. De derde oudste, Polle, langs vaders kant, bij de genie. De halve broer, langs moeders kant, Victor, wachtmeester bij de jagers te paard. De halve zuster, Louise, langs vaders kant, was opgenomen bij een welstellende tante en deed nog hare studies in een hogere school. Al de jongens hebben in het College der Josephieten ter school geweest, de twee jongsten in de betaalscholen der zusters en broeders van liefde. Wij zijn kristelijk opgebracht. Vader werkte voor de begoede klasse, brouwerijen, kloosters, Universiteit, stadsgebouwen, enz.

Meer en meer werd vader door hoest buien ondermijnd.... Ik vernam later dat hij liberaal was, (~~pas gesticht~~) De twee jongste kinderen werden door de ouderen naar school gedaan en bij wintertijd, maakten ze een "ijsstoel" en lieten zich inspannen, dienende als paarden, waarop ik mijn klein zweep liet terecht komen. Ja, wij waren oprecht gelukkig en als kinderen kenden wij geen zorgen tot de onverbiddelijke dood, in de nacht van nieuwjaar 1890, vader van zijn talrijk kroost ontnomen werd.

Ik vergat te zeggen dat ook mijn vijf broers liberalen waren, de tweede, Fons maakte deel uit van de Arbeiders-partij. (~~pas gesticht~~)

Vaders vroegtijdige dood bracht een geweldige ommekeer in mijn kinderlijk bestaan, waardoor de gelukkige jaren geremd werden en de strijd voor het bestaan vroegtijdig begonnen. Ik ben brutaal terecht gekomen tussen de misdeelden, uit het schone leven met al zijn beloften voor de toekomst, vandaar dat dit verschil zo geweldig op mijn gemoed heeft gewerkt en mijn gans leven is bijgebleven, of het pas gebeurd was.

Mijn oudere broers en zusters hebben mij ook meermaals deze familiegeschiedenis herinnerd. De derde oudste broer, Polle, blind geworden, rond zijn 70ste jaar, sprak nog altijd van de goedheid